

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ

Чіп М.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Конкурентоспроможність підприємства є одним з найважливіших критеріїв доцільності виходу підприємств на міжнародний ринок. Так як Україна тільки розвивається у напрямку виходу підприємств на міжнародні ринки, тому вітчизняні виробники майже не мають досвіду, щоб конкурувати з міжнародними компаніями. Саме тому, ця тема є дуже актуальною у даний період часу, коли більшість компаній шукають нові ринки збуту.

Термін «конкурентоспроможність» виник у XVIII столітті завдяки американському досліднику Адаму Смітту і його принципу «невидимої руки». Та на сучасному етапі розвитку теоретичних знань в сфері економіки поняття «управління конкурентоспроможністю» є не повністю вивченими. Дослідженням цього питання займалися Балабанова Л.В., Тарнавська Н.П., Скудар Г.М., Галелюк М.М., Бондаренко Г. С. та багато інших вітчизняних та зарубіжних вчених.

Чинники від яких залежить конкурентоспроможність фірм на зовнішніх ринках: економічні, інституційні, політичні, культурні, людські і освітні. Ці фактори можна поділити на внутрішні й зовнішні. Згідно теорії конкуренції М. Портера, успіх у міжнародній конкуренції визначають не стільки власне фактори виробництва, скільки те, де й наскільки продуктивно вони застосовуються. Тому серед внутрішніх факторів найважливішу роль відіграє рівень якості управління компанією, тобто рівень підготовки менеджерів, уміння правильно вести ділові операції в умовах постійних змін на ринку. До внутрішніх факторів також відносять: рівень продуктивності праці, технологічний фактор, тобто технічний рівень продукції й параметри технології виробництва.

В Індексі глобальної конкурентоспроможності (Global Competitiveness Index 2013-2014, GCI) Україна за рік опустилася на 11 позицій, посівши 84 місце зі 148 країн. Серед негативних факторів впливу на позицію України у рейтингу можна назвати: доступ до фінансування(16,7%), корупція(15,5%) та податкове адміністрування(11%).

Для підвищення конкурентоспроможності на міжнародному ринку необхідно виявляти й освоювати краще у світовій теорії і практиці, що дозволить розширити можливості зменшення витрат часу й ресурсів. Вирішальним чинником у наш час є рівень кваліфікації управлінського персоналу. Саме ця конкурентна перевага фірми визначає підтримку інновацій, заохочення ініціативи, уміння правильно оцінити ситуацію, що склалася на ринку кон'юнктуру, готовність залучати талановитих людей і комплексно оцінювати інформацію, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності українських підприємств.